

og morsom Maade omgik Forbudet mod at nævne Navne i det høje Ting, omtalte ogsaa Udtrykket „Rekvisitioner“ og mente, at man skulde erstatte det med Udtrykket „Anfordring“. Nu skal jeg ikke her optage en sproglig Diskussion, men skulde man endelig, hvad jeg godt kan være med til, afskaffe Udtrykket „Rekvisitioner“, maa jeg sige, at „Anfordring“ ikke klinger særlig smukt i mine Øren; saa kunde man lige saa godt sige: Forlangende, det er maaske mere dansk, selv om der ogsaa kan rejses Indvendinger mod det.

Men det er heller ikke det afgørende, naar vi, som vi nu hørte, kan vente Forstaaelse hos den højtærede Minister overfor alle de Ønsker, som er kommet frem fra forskellig Side, og som alle tilsigter at tydeliggøre og forbedre Loven dér, hvor den trænger til Tydeliggørelse og Forbedring, som tilsigter at fremme det Formaal, som vi alle mener er yderst betydningsfuldt, nemlig at man ved den Beskæring, der nu paatænkes, ikke lader det gaa ud over det, som vi alle sætter saa overmaade højt, men drager Omsorg for, at vore Biblioteker vedvarende kan være det Sted, vi maa søge hen til for at finde, hvad der har Værdi for vort Lands boglige Kultur.

Der maa selvfølgelig drages den største Omsorg for, at der ikke her voldes Skade paa noget Punkt, saa at man ikke i Fremtiden skal kunne bebrejde os, at vi har handlet mindre omtænksomt, end vi burde.

Det ærede 11te Medlem for 2den Kreds var inde paa Spørgsmaalet om Avisafleveringen, et Spørgsmaal, der ganske naturligt maa interessere baade det ærede Medlem og mig i nogen Maade, og sagde, at man vilde have Aviser fra København, Frederiksberg og Gentofte afleveret i et Eksempel mere end Provinsaviserne. Jeg er ikke ganske klar over, hvilke Aviser man har paa Frederiksberg og i Gentofte, men det kan godt være, at man har saadanne Aviser, som fortjener at bevares i et større Omfang end for Eksempel Aviser, der udkommer i Odense, Aarhus eller andre af Landets Provinsbyer. Ogsaa paa dette Punkt mener jeg dog, at der — da vi nu en Gang er kommet ind paa at sondre og maaske skal gaa den Vej, som er blevet antydet, nemlig gennem et Biblioteksraad — kunde ske en Sondring, saaledes at man virkelig drog Omsorg for, at de Aviser, om hvilke det kan siges, at de har en vedvarende Betydning, blev opbevaret. Jeg ved godt, at der, som det ærede 11te Medlem for 2den Kreds sagde, altid vil være delte Meninger om, hvad der har Be-

tydning, men der maa dog vel nok kunne findes en almindelig Regel at gaa efter ogsaa ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal.

Vi havde for øvrigt den Sag fremme til Drøftelse ogsaa i 1925 ved Forhandlingen om den med dette Lovforslag beslægtede Lov, og den Gang blev det sagt, at naar der ikke var større Krav om, at Provinsavisen skulde afleveres i samme Omfang som Aviser fra Hovedstaden, altsaa København, Frederiksberg og Gentofte, saa var det, fordi det viste sig paa Bibliotekerne, at det hovedsagelig var Aviserne her fra København, der blev efterspurgt af de besøgende. Og dette tror jeg er saare rigtigt; det vil meget ofte være saa, at under Eftersøgning af Ting, som skal prøves historisk ved Hjælp af Aviser, vil man søge til den Hovedstads- presse, der til enhver Tid har været. Dette Forhold hænger sikkert noget sammen med, at der paa hver eneste Bladredaktion, tror jeg nok, i hver eneste By i vort Land findes et Bladarkiv over vedkommende Avis; dette stedlige Bladarkiv er selvfølgelig tilgængeligt for det lokale Omraades Beboere og benyttes ogsaa flittigt af de enkelte indenfor den lokale Befolkning, der interesserer sig derfor. Der har været, har jeg set, Spørgsmaal om at aflevere fra Statens Avissamling Dubletterne af en hel Del Aviser, og der er, saa vidt jeg ved, rettet Forespørgsel til Folkebibliotekerne rundt om i Landet i saa Henseende. Det har vistnok de fleste Steder ikke ført til noget praktisk Resultat, hvad der hænger sammen med, dels at vore Folkebiblioteker ikke har alt for rigelig Plads, dels at gamle Aviser — selv om de er overmaade interessante for enhver, der beskæftiger sig med vor Historie — gennemgaaende ikke er noget saa stærkt attraktivt at læse. Det er Avisens Karakter at tale om Dagens Begivenheder, den glider hurtigt over i Historien, og saa hører den Historikerne til, medens den almindelige Befolkning derefter ikke interesserer sig stærkt for den. Men det hænger ogsaa noget sammen med det, jeg anførte før, at der i enhver dansk By, paa enhver dansk Bladredaktion staar et indbundet Eksempel af den paagældende Avis, som er tilgængeligt for den lokale Befolkning og benyttes af denne i saadanne Spørgsmaal, som har dens Interesse.

Jeg har i øvrigt ikke stort yderligere at bemærke. Det kan godt være, at det ærede 17de tinglygte Medlem har Ret i, at den kommende Udvalgsbehandling ikke kan blive